

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. IX. Multa facta homines improbant, quæ Deus probat, & vicißim multa damnat, quæ homines laudant: etsi vero aliquid Deus inusitatum jubeat, faciendum est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

CAP. IX.

Multa facta homines improbant, qua Deus probat, & vicissim multa damnat, qua homines laudant: etsi vero aliquid Deus inusitatum jubeat, faciendum est.

I. **S**ed inter flagitia & facinora & tam multas iniquitates, sunt *a* peccata proficientium: quæ à bene judicantibus & vituperantur ex regula perfectionis, & laudantur spe frugis, sicut herba segetis. Et sunt *b* quædam similia vel flagitio, vel facinori, & non sunt peccata: quia nec te offendunt Dominum Deum nostrum, nec sociale consortium; cum conciliantur aliqua in usum vitæ congrua temporibus: & incertum est, an libidine habendi; aut puniuntur corrigendi studio potestate ordinata, & incertum est, an libidine nocendi. Multa itaque facta, quæ hominibus improbanda viderentur, testimonio tuo approbata sunt: & multa laudata ab hominibus, te teste damnantur: cum sæpe se aliter habet species facti, & aliter facientis animus, atque articulus occulti temporis.

2. Cum vero tu aliquid repente inusitatum & improvisum imperas, etiamsi hoc aliquando vetuisti (quamvis causam imperii tui, pro tempore occultes: & quamvis contra pactum sit aliquorum hominum societatis) quis dubitat esse faciendum, quando ea justa est societas hominum, quæ servit tibi? Sed beati, qui te imperasse sciunt. *c* Fiunt enim omnia à servientibus tibi, vel ad exhibendum quod ad præsens opus est, vel ad futura prænuncianda.

N O-

N O T Æ.

a *Peccata proficientium*) imperfectiones & negligentia, quæ inter ipsum virtutis conatum subrepunt, & sicut *herba segetis* etsi inutiliter luxurians, promittunt frugem ac messem. Errando enim discimus non solum artes, verum & virtutes: ideoque quotidie dicimus: *dimitte nobis debita nostra.*

Gen. 22, 2
Exod. 3,
22. & 11.
2. & 12.
35. Ose. 1.
2.

b *Quaedam scitalia vel flagitio, vel facinori*) ut occisio filii, quam Deus præcepit Abraham; spoliatio Ægyptiorum, facta ab Israëlitis, petentibus & auferentibus *vasa argentea & aurea, vestemque plurimam*; occupatio terræ Chanaan, quæ injuste videtur antiquis possessoribus erepta; adulterium Osee, cum accepit jubente Deo uxorem fornicariam; polygamia, sive plurium uxorum conjugium antiquis patribus usitatum. Hæc gentilium & Manichæorum, imo cujusvis hominis judicio improbanda viderentur: nisi Deus ea fieri jussisset, aut concessisset justissime & sapientissime. *Ipsè enim est, qui pœnam mortis infligit omnibus hominibus pro peccato primi parentis, &c. cujus sententia si homo (verbi gratia Abraham) sit executor auctoritate divina, non erit homicida, sicut nec Deus. Similiter nec fuit contra justitiam, quod mandavit Judais, ut res Ægyptiorum acciperent, &c. quidquid enim accipit aliquis ex mandato Dei, qui est Dominus universorum, non accipit absq; voluntate Domini, quod est furari, ut ait S. Thom. Ipse Chanaanæos dupliciter invenit reos, pro eo quod & terras alienas invaserant (filii enim Cham invaserunt terram filiorum Sem, è quorum semine fuit Abraham) & postea scelera, & crimina inaudita commiserant, non ergo filii Israël terram alienam, quasi per injustitiam tollunt, sed suam propriam, quam per violentiam patres eorum perdiderant, receperunt, teste S. Augustino. Similiter etiam Osee accedens ad uxorem fornicariam, &c. non est machatus, nec fornicatus, quia accessit ad eam, quæ sua erat secundum mandatum divinum, qui est auctor institutionis matrimonii, inquit S. Thomas l. c. Polygamia deniq; ob multiplicationem generis humani antiquis patribus fuit concessa, ut tradit S. Augustinus.*

Serm.
105. de
temp.
l. 16. de
civ. c. 38.
& l. 22,
contra
Fauft. c.
47. v.
Bel. r. 2.
l. 1. de
Matr.
c. 11.

c *Fiunt enim omnia à servientibus tibi*) fecerunt ista homines

homines justi, ut servirent & obedirent Deo, qui noverat ita expedire, aut voluit per figuras significare futura: ut per Sacrificium Isaac, passionem filii sui, per occupationem terræ Chanaan, patriam cælestem aliquando à nobis occupandam.

V S V S.

1. Salutare principium adversus temeraria judicia suggerit S. D. *sæpe se aliter habet species facti, aliter facientis animus, atque articulus occulti temporis.* Sic S. Ignatius cum factum excusare non posset, intentionem excusabat: & profecto temporis in re subita ad consultandum, aut cavendum inopia, culpam frequenter tollit aut minuit. Ribad. 1
vitæ c.
2. Nihil insolitum in rebus gravibus & communiter illicitis est agendum, nisi Deo peculiariter incitante. Hinc addit S. D. *Beati qui te imperasse sciunt; sicut sciebant Abraham, Moyses, Israëlitarum, Oseas, &c. ut dictum est.*

C A P. X.

Hæc nesciens, credebatur ficum decerptam plorare, & particulas Dei in illa ligatas solvi, si à Manichæis comederetur.

1. **H**Æc ego nesciens, irridebam illos sanctos servos & prophetas tuos. Et quid agebam, cum irridebam eos, nisi ut irriderer abs te: sensim atque paulatim perductus ad eas nugas, a ut crederem ficum plorare, cum decerpitur, & matrem ejus arborem lachrymis lacteis? Quam tamen ficum b si comedisset aliquis sanctus, alieno sane non suo scelere decerptam, misceret visceribus: & anhelaret de illa Angelos, imo vero particulas Dei gemendo in oratione atque ructando; quæ particulae summi & veri Dei ligatae fuissent in illo pomo, nisi electi